

Ako si mislila tako mi ne dati
 Tvoja ličca bila, gospoje, gledati,
 Zač meni onada, vilo, jih pokaza
 Kadno mi cvil zada ljuvena poraza?
 Ako si takoje mislila da dovik 5
 Beside ja tvoje ne budem dionik,
 Zašto me tuj posu biserom odzgora
 Ki ti se tad prosu iz medna govora?
 Kadno me uprosi taj govor ugodni
 I reče: Tuj čto si, goste nezahodni? 10
 Onada ja rekoh: Gospoje, išću stvar
 Ku ako dotekoh po ki put ikadar,
 Biti ću vesel već, veće ću biti blag,
 Veće ću dobro steć neg caru tko je drag.
 A ustoj tvoja rič reče: Ako možem 15
 U tom čto išćeš nič, daj da ti pomožem.
 Blago tomu ako jest koji ki dvori
 Vilu ka jednako misli i govori,
 A meni vaj, vilo, ki dvorim u tvoj dvor,
 Zajedno ka dilo ne skladaš i govor, 20
 Jer eto kad višću učinih ja tebe
 Da dobro ko išću sve imaš u sebe,
 Dobro mi toj ne daš, grje mi još tvoriš,
 Neć' da me pogledaš, neć' da mi govoriš.
 Stoga mi jest umor, stoga mi jest sila 25
 Da dušu dam nadvor, gospoje nemila.